

til Pladsen Aar efter Aar, naar han begynder Udsættelsen af sine Redskaber inden hvert Aars 1. Maj Kl. 12 Middag. Der er fra anden Side gjort den Bemærkning dertil, at man i og for sig ikke har noget imod, at han faar Lov til at benytte Pladsen, saa længe han vil benytte den; men saaledes som Ændringsforslag Nr. 1 § 4 er affattet, mener man, at den giver ham Ret til at overdrage Pladsen til andre, at lade f. Eks. sine Sønner eller nærmeste paarørende arve den eller underhaanden at sælge den til andre. Dette mener jeg ikke, han skal have Lov til, men det er heller ikke hverken Paragraffens eller Ændringsforslagets Tanke, og naar Ændringsforslaget bliver vedtaget, indføres udtrykkelig den Bestemmelse, at naar en Bundgarnsplads er ledig, skal det anmeldes til Fiskerifogeden, hvorefter der bliver at foretage Lodtrækning om Pladsen. Jeg ser derfor ikke, at der kan være noget som helst berettiget i den Paastand, at man kan lave sig en Særret, en Ejendomsret til denne Plads ud over den Tid, hvori vedkommende selv vil benytte den.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 5 er stillet for at faa overensstemmende Regler for alle Bundgarn. Saaledes som Forslaget først var forelagt, nævnedes ofte Ordet „Sildebundgarn“, og det er ikke altid, man er klar over Forskellen mellem Sildebundgarn og andre Bundgarn. Derfor har man strøget Ordet „Silde“ og nøjes med „Bundgarn“. Det samme Ændringsforslag bestemmer, at Bundgarnene skulle føre violet Lanterne, Fiskerne have nemlig ønsket „violet Lanterne“ i Stedet for „klar“ for at kunne skelne disse Redskaber fra til Ankers liggende Fartøjer.

Ændringsforslag Nr. 4 er kun stillet for Tydeligheds Skyld, idet nogle af Fiskerne kalde vedkommende Del af Garnet „Kalven“, andre „Sækken“. Bestemmelserne i Nr. 5 skulle kun gøre Afmærkningen lettere. I Forslagets § 5 siges det, at man skal have saa og saa lange Stager med Flag, der afmærke Redskaberne, hvilke Fordringer man for Fjordes og andre Indvandes Vedkommende har indskrænket en Del ved dette Forslag.

Ændringsforslagene Nr. 6—27 ere alle stilledes til § 6, den vigtigste Paragraf i hele Fiskeriloven, eller i alt Fald den Paragraf, hvorpaa Fiskeriloven er strandet alle de andre Gange, den har været bragt frem her i Tinget i den sidste halve Snes Aar. De første 6 af disse Ændringsforslag ere stilledes af Udvalget med Undtagelse af Socialdemokraterne. Disse to have

stillet Ændringsforslagene 13—27. Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Omtale af denne Paragraf eller de her stillede Ændringsforslag. Om § 6 gælder det samme som for de fleste andre Paragraffer i det oprindelige Forslag, at Paragraffen, som den er affattet i Forslaget, er et betydeligt Fremskridt fra den nugældende Lovs § 3, der svarer til den, men at det ikke kan nægtes, at dersom man vedtager disse Ændringsforslag, vil Forslaget blive betydeligt mere i Overensstemmelse med Fiskernes Ønsker om at faa Lov til at anbringe deres Aalegaarde ud for Kystejerens Grund. Man har nemlig ladet de Bestemmelser, der staa i Forslaget, gælde for de aabne Kysters Vedkommende, og for de mindre Fjorde og Indvande har man indsat ret betydelige Indskrænkninger i Sideafstandsbestemmelser. Den nugældende Lovs § 3 er det daarligste, der overhovedet kan findes paa dette Omraade. Efter den Paragraf ved den fri Fisker ikke, hvor han maa anbringe sine Aalegaarde. Han kan anbringe dem langt bort fra vedkommende Ejers Aalegaard, og efter at Redskabet har staaet i lang Tid der, kan Ejeren sige: Du har skadet mig med din Aaluse, og dersom Fiskeren saa ikke gaar ind paa et frivilligt Forlig med Grundejeren, kan denne anlægge Sag imod ham og faa ham dømt til en meget stor Skadeserstatning. Disse Ændringsforslag vise Fiskeren, at naar han holder sig saa og saa mange Favne borte fra Grundejerens udsatte Aalegaard, har han Ret til at sætte sine Ruser der, uden at nogen kan fortrædige ham eller jage ham bort, naar han da har udsat dem paa lovlige Maade. Dette er et stort Fremskridt fremfor de nu bestaaende Tilstande, og jeg er sikker paa, at kunne disse Ændringsforslag indførte i § 6 blive til Lov, vilde det blive hilst med stor Glæde Landet over af alle de Fiskere, som have drevet, og som agte at drive dette ret betydelige Fiskeri efter Blankaal om Efteraaret.

Det ene af disse Ændringsforslag gaar ud paa, at vedkommende Grundejer skal udsætte sine Redskaber i fiskedygtig Stand inden 1. September. Har han ikke dette inden den Tid, have Fiskerne Lov til at indtage Pladserne, og saa maa Grundejeren ikke vise dem bort for det Aars Vedkommende. Endvidere er der et af disse Ændringsforslag, der bestemmer, at der skal udvælges et Nævn til at afsige Kendelse i de Tilfælde af Uoverensstemmelse, som kunne opstaa mellem Fiskerne og Grundejerne. Der har ved tidligere Behand-